

herfst in de Delle

hoerig verft de Groene Delle
in herfst haar oudgeworden
rimpelvel van blaren
boven het rottend hout
in felle scherpe kleuren
uitbundig, overvol

wij staren door de naakte takken
kale plekken
naar dreigend donkere lucht
en vogels die wegtrekken,
een ijle vlucht
in 't westen

wij speuren in de kruinen
verlaten nesten
verwaaide roversnesten, spotten
in 't verstilde bos het wild
en duizend vogels op het water
waar ze rusten

waar late zon
de rimpelingen bluste
de laatste schittering van licht
zonder gewicht
wegkuste

hier hangt de zoete, ruwe
geur van compost in het bos
over de zachte vacht
van halfvergane blaren
waarin knaagdieren graag en schuw
hun wintervoorraad vruchten garen

een ritselend hoorbaar
haastig streven
van overleven
tot volgend jaar

tussen geknaag van maden, wormen
wurmen, woelen zich
wellustig de weke vormen bloot
richten zich op
en worden groot,
van zwammen, paddenstoelen
onder de stramme stammen

wij strelen, voelen
hun fluwelen vel
spelen een spel vol tover
vangen vol verlangen
de laatste glimpen zon
onder het vallend lover

alsof je ooit
't verglijdend jaar, het groen
en dit seizoen
vastleggen kon